

Πιστεύομεν ὅτι ἡ ὑπερφηάνεια ἐμποδίζει τοὺς ἀνθρώπους ἀπὸ τοῦ νὰ ἐξομολογῶνται παρρησιᾶ τὰ σφάλματά των, ἐν ᾧ ἔπρεπε νὰ πιστεύομεν ὅτι μόνον ἡ ἐξομολόγησις αὕτη θὰ ἔδιδεν εἰς τὸν πταίσαντα τὴ δικαίωμα τοῦ νὰ ᾔηνε ὑπερήφανος.

Πιστεύομεν ὅτι ἡ πείρα προλαμβάνει τὰ σφάλματα, ἐν ᾧ ἔπρεπε νὰ πιστεύομεν ὅτι ἡ πείρα ἀκολουθεῖ εἰς τὰ σφάλματα.

Πιστεύομεν ὅτι τὰ παιδιά ἀγαπῶσι νὰ καταβυκαλιζῶνται, ἐν ᾧ ἔπρεπε νὰ πιστεύομεν ὅτι ὁ ἄνθρωπος ἀγαπᾷ ἔτι μᾶλλον νὰ καταβυκαλιζῆ αὐτὸς ἑαυτόν.

Πιστεύομεν ὅτι ὁ κόσμος οὗτος εἶνε λαθύρινθος ἀδεξιόδοτος, ἐν ᾧ ἔπρεπε νὰ πιστεύομεν ὅτι ἕκαστος ἄνθρωπος εἶνε κύριος νὰ χαράξῃ εὐθείαν γραμμὴν καὶ αὐτὴν νὰ ἀκολουθῆ.

Πιστεύομεν ὅτι δυνάμεθα νὰ λησμονήσωμεν τὰς ἀδικίας, δι' ἃς ἐξεδικήθημεν, ἐν ᾧ ἔπρεπε νὰ πιστεύομεν ὅτι δὲν δυνάμεθα νὰ λησμονήσωμεν οὔτε ἐκείνας, ἃς συγχωροῦμεν.

Πιστεύομεν ὅτι οἱ διοικούντες ἡμᾶς σκέπτονται περὶ τῶν δημοσίων συμφερόντων, ἐν ᾧ ἔπρεπε νὰ πιστεύομεν ὅτι οὗτοι σκέπτονται μόνον περὶ τῶν ἰδικῶν των.

Πιστεύομεν ὅτι ἡ κατάχρησις εἶνε ἐξαίρεσις, ἐν ᾧ ἔπρεπε νὰ πιστεύομεν ὅτι εἶνε κανὼν.

Πιστεύομεν ὅτι εἶνε ἐπιλήσιμον ἡ ἀγνωμοσύνη, ἐν ᾧ ἔπρεπε νὰ πιστεύομεν ὅτι ἔχει ἄριστον μνημονικόν ποτὲ δὲν λησμονεῖ τὸ κατὰ τοῦ εὐεργετήσαντος μίσος.

Πιστεύομεν ὅτι ἐπιθυμία ἐκάστου ἡμῶν εἶνε νὰ βοηθήσωμεν τοὺς ἰδικούς μας, ἐν ᾧ ἔπρεπε νὰ πιστεύομεν ὅτι ἀγαπῶμεν μᾶλλον νὰ ὑποσχωμέθα εἰς αὐτοὺς βοήθειαν.

Πιστεύομεν ὅτι εἶνε αἰσχρὸν τὸ νὰ ἐκτείνωμεν τὴν χεῖρα ἵνα ζητήσωμεν, ἐν ᾧ ἔπρεπε νὰ πιστεύομεν ὅτι εἶνε αἰσχρὸν τὸ νὰ μὴ ἐκτείνωμεν ἵνα δώσωμεν.

Πιστεύομεν ὅτι τὸ γῆρας εἶνε ἡ ἐποχὴ τῶν καρπῶν, ἐν ᾧ ἔπρεπε μόνον νὰ πιστεύομεν ὅτι δὲν εἶνε ἡ ἐποχὴ τῶν ἀνθῶν. **

ΔΥΟ ΜΥΘΟΙ ΤΟΥ ΛΕΣΙΓΓ

Ἄναζητῶν τις θησαυρὸν, ἀνέσκαπτε ποτε ἐν ἐρείπιοις ἀρχαίου τινὸς κτιρίου. Παρατηρήσας δὲ γλαυκὰ συλλαβοῦσαν καὶ τρώγουσαν ἰσχνὸν μῦν, εἶπε πρὸς αὐτήν Ἄρμύζει τοῦτο εἰς τὸ φιλοσοφικὸν πτηνὸν τῆς Ἀθηνᾶς;

Διὰ τί ὄχι; ἀπήντησεν ἡ γλαυξ. Ἐπειδὴ ἀγαπῶ τὰς ἡσύχους θεωρίας, δύναμαι διὰ τοῦτο νὰ ζῶ ἀπὸ τοῦ ἀέρος; Γνωρίζω ἐν τούτοις, ὅτι σεῖς οἱ ἄνθρωποι ἀπαιτεῖτε τοῦτο ἀπὸ τῶν σοφῶν σας.

*

**

Ἡρώτησέ ποτε νέος ἀετὸς σοφὸν καὶ πεπει-

ραχμένον βόαν Ἐἶναι ἀληθές, ὅπως λέγουσιν, ὅτι ὑπάρχει πτηνὸν, ὀνομαζόμενον Μέροψ, τὸ ὁποῖον ὅταν πετᾷ εἰς τὴν ἀέρα, ἔχει τὴν μὲν κεφαλὴν ἐστραμμένην πρὸς τὴν γῆν, τὴν δὲ οὐρὰν πρὸς τὰ ἄνω;

Ἦ βεβαίως ὄχι! ἀπήντησεν ὁ βόας· τοῦτο εἶναι μωρὸν πλάσμα τοῦ ἀνθρώπου. Ὁ ἄνθρωπος πιθανῶς εἶναι τοιοῦτός τις Μέροψ· διότι αὐτὸς πολὺ εὐχαρίστος θὰ ἐπεθύμει νὰ πετάξῃ εἰς τὸν οὐρανόν, χωρὶς ὅμως μηδ' ἐπὶ μίαν στιγμὴν νὰ ἀπολέσῃ ἀπὸ τοῦ ὀφθαλμοῦ του καὶ τὴν γῆν.

A.

ΦΥΣΙΟΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑΣ ΕΝΔΥΜΑΣΙΑΣ

[Ἀφιερῶνται πρὸς τὰς κυρίας Α, Β, Γ, Δ, Ε, Ζ, Η, Θ, Ι, Κ, Λ, Μ, Ν, Ξ, Ο, Π, Ρ, Σ, Τ, Υ, Φ, Χ, Ψ, Ω.]

Ἄληθής δύναμις τῆς γυναικὸς εἶνε ἡ χάρις, κυριώτατον δὲ τῆς χάριτος βοηθητικὸν εἶνε ἡ ἐνδυμασία.

Ἐκάστη ἡλικία ἔχει ἴδιον τρόπον τοῦ ἐνδύεσθαι, καθὼς ἐπίσης ἴδιον τρόπον ἀπαιτεῖ καὶ ἕκαστη φυσιολογία. Τέχνη δὲ εἶνε τὸ νὰ ἐνδύηται ἡ γυνὴ ἀναλόγως τῆς ἡλικίας τῆς καὶ σύμφωνα πρὸς τὴν φυσιολογίαν καὶ τὸ πρόσωπον αὐτῆς χωρὶς νὰ ἀπομακρύνηται τοῦ συρμοῦ καὶ χωρὶς ταυτοχρόνως νὰ γείνηται δούλη τοῦ συρμοῦ.

Ἡ ἐνδυμασία λ.χ. ἦτις θὰ ᾔτο κατάλληλος διὰ τὸ ἀτημέλητον τῆς προῖας, θὰ ᾔτο ὅλως ἀκατάλληλος δι' ἄλλην τῆς ἡμέρας ὥραν καὶ τὰ νάπαλι.

Ἐκτὸς τῶν ὠραιότητων γυναικῶν, ὧν τὸ κάλλος γίνεται καταφανές καὶ μὲ ἀπλῶν νυκτικῶν σκουφῶν, πᾶσαι αἱ λοιπαὶ γυναῖκες ἔχουσιν ὅπωςδὴποτε ἀνάγκην στολισμοῦ. Πρέπει ὅμως πρὸς τὰ λοιπὰ νὰ ἔχωσι πρὸ ὀφθαλμῶν καὶ τὴν κοινωνικὴν αὐτῶν θέσιν καὶ τὴν περιουσίαν των. Ὅλαι π.χ. δὲν δύνανται νὰ ἔχωσι τὸ διὰ τὸ κτένισμα ἱμάτιον (reignoir) ἐκ κεντημένης μουσελίνης καὶ ὑπερραμμένον μερὸδοχρουν ταφτᾶν, ὅλαι ὅμως δύνανται νὰ ἔχωσιν οἰκιακὴν ἐσθῆτα κομψὴν καὶ καθαρὰν, ἀρκεῖ δὲ πρὸς τοῦτο ἡ καλαισθησία καὶ ἡ οἰκονομία καλῆς οἰκοδεσποίνης.

Πᾶσης καλῶς ἀνατεθραμμένης γυναικὸς ἡ ἐνδυμασία πρέπει νὰ ᾔηνε ἐπιμελετημένη καθ' οἴαν δὴποτε ὥραν τῆς ἡμέρας ἢ τῆς ἐσπέρας. Κάκι στον ὅμως εἶνε καὶ τὸ ἄλλο ἄκρον, διότι εἶνε ἄσχημον πρᾶγμα ἡ ἐνδυμασία τῆς γυναικὸς νὰ φαίνεται ἐπίτηδες ἐζητημένη καὶ νὰ νομίζῃ τις αἰωνίως βλέπων αὐτὴν ὅτι κατ' ἐκείνην τὴν στιγμὴν ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ ἐργοστασίου τῆς ραπτρίας τῆς.

Ἐπιτρέπονται τὰ ἔκτακτα καὶ ἀλλόκοτα εἰς τὴν οἰκιακὴν ἐνδυμασίαν μόνον εἰς ἐκείνας τὰς γυναῖκας, ὧν ἡ περιουσία δὲν τὰ ἀπαγορεύει. Ἄν ἄλλαι πράξωσι τοῦτο θὰ γείνωσι καταγέλαστοι. Ὅταν μία γυνὴ ᾔηνε ὠραιότατη, πλουσιωτά-